C. Наистина, ако допустимъ, чи тя пада по нататтъкъ, на пр. въ D, то △A, B, C, ще земе положеніе ABD и ∠BDA трѣба да бжде правъ; нъ въ △BDC ∠BCA, кѫто вънншенъ, е по голѣмъ отъ вжтрѣшнія ∠BDC, т. е. пакъ излиза, чи прави-тѣ жгъли не сж равни по между си. И тъй точка C, трѣба да падне въ C; тогава B, C, ще иде по BC и △A, B, C, ще покріе △ABC.

Отъ тъзи теоремж слѣдува, чи *височини-тѣ* BD и B, D, (чърт. 38) *на два равни трижгълника* ABC *и*

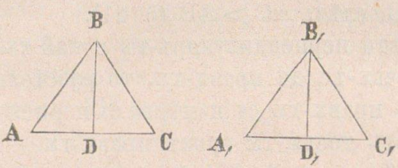

Чърт. 38.

A, B, C, *сж равни*, защо-то правожгълни-тѣ трижгълници ABD и A, B, D,, въ кои-то ∠A = ∠A, и хипотенуза DB = B, D, сопрѣдъ доказанж тж теоремж, сж равни.

СВОЙСТВА НА ПЕРПЕНДИКУЛЯРЪТЪ И НА НАКЛОНЕНИ-ТѢ.

§. 25. *Отъ нѣкоьж точкж на плоскость тж може да ся спусти само единъ перпендикуляръ врьхъ правж-тж.*

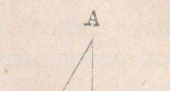

Чърт. 39.

Нека отъ точкж A (чърт. 39) е спуснтать перпендикуляръ AB врьхъ правж-тж DF; трѣба да докажемъ, чи сѣка друга права AC, прекарана презъ точкж A, не може да бжде перпендикулярна къмъ DF.

Доказ. Тъй като ∠ABF е правъ